

Hrana mea

Samoila

Eu am numai hârtia,
Creionul, mintea și arțag,
Mi-e casă, masă, poezia
Și omul uneori mi-e drag.

Nu-i mult, dar nici puțin,
Căci astea-mi țin de foame
Iar de aud al lumii chin
Îl potolesc cu-așmele poame.

Sătui să fiți, cum e firesc,
Mă îndoiesc, dar hrana mea
E bună și v-o dăruiesc
Să vă hrăniți cu ea.